

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Tomana a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Gabriely Šimonovej na neverejnom zasadnutí konanom dňa 29. júna 2011 v Bratislave v trestnej veci proti vyžiadanej osobe **T. B.**, pre trestný čin napomáhania nepovolenému vstupu a pobytu podľa § 12 ods. 3 písm. d/, ods. 3 písm. b/ Zákonného dekrétu č. 286/98 a nasl. Talianskej republiky o sťažnosti vyžiadanej osoby proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave zo dňa 17. mája 2011, sp. zn. 3 Ntc 2/2011, rozhodol

t a k t o :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť T. B. **sa z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

G.I.P. Tribunale Trieste v Talianskej republike pod sp. zn. 3049/10 RGNR-7351/10RG GIP, dňa 4. novembra 2010 vydal európsky zatýkací rozkaz na T. B. štátneho občana Slovenskej republiky spolu so žiadosťou o jeho vydanie na trestné stíhanie pre trestný čin napomáhania nepovolenému vstupu a pobytu podľa § 12 ods. 3 písm. d/, ods. 3 písm. b/ Zákonného dekrétu č. 286/98 a nasl. Talianskej republiky.

Na základe návrhu prokurátora Krajskej prokuratúry v Trnave uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 17. mája 2011, sp. zn. 3 Ntc 2/2011, podľa § 22 ods. 1 zákona č. 154/2010 Z.z. o Európskom zatýkacom rozkaze bolo rozhodnuté, že európsky zatýkací

rozkaz súdu v Udine v Talianskej republike pod sp. zn. 3049/10 RGNR-7351/10 RG GIP, dňa 4. novembra 2010 na T. B. sa vykoná.

V zákonnej lehote určenej v § 187 ods. 1 Tr. por. proti tomuto uzneseniu podal T. B. sťažnosť, ktorú odôvodnil prostredníctvom obhajcu. V odôvodnení sťažnosti uviedol, že na území T. sa žiadneho trestného činu nedopustil, pričom súd sa nezaoberal osvedčením dôvodnosti vydania európskeho zatýkacieho rozkazu, v ktorom sú opísané konania, v ktorých justičný orgán štátu pôvodu vidí naplnenie skutkovej podstaty trestného činu. Takéto popisy konaní, podľa názoru T. B., dostatočne nepotvrdzujú, že bolo dôvodné vydať európsky zatýkací rozkaz voči jeho osobe. Naviac extradičný trestný čin nie je možné subsumovať pod niektorú zo skutkových podstát trestných činov uvedených v osobitnej časti Trestného zákona platného a účinného na území Slovenskej republiky. Preto navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnuté uznesenie a sám vo veci rozhodol tak, že sa európsky zatýkací rozkaz nevykoná.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade podanej sťažnosti zadržaného podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako i konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že krajský súd rozhodol v predmetnej veci správne a v súlade so zákonom.

Aj podľa názoru najvyššieho súdu u osoby T. B. sú dané všetky dôvody na rozhodnutie o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu vydaného dňa 4. februára 2011 súdom v Udine v Talianskej republike pod č.k. RGNR 3049/2010 a RG GIP 7351/2010, ktorého Talianska republika žiada vydať na trestné stíhanie pre napomáhanie nepovolenému vstupu a pobytu podľa § 12 ods. 3 písm. d/, ods. 3 písm. b/ Zákonného dekrétu č. 286/98 a nasl. – nariadenia proti ilegálnej imigrácii, ktorého trestného činu sa mal dopustiť tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti napadnutého uznesenia.

Z obsahu relevantného spisového materiálu je zrejmé, že krajský súd rozhodol o vykonaní predmetného európskeho zatýkacieho rozkazu správne a plne v súlade so zákonom.

Tak, ako na to správne poukázal krajský súd v napadnutom rozhodnutí a ako to konštatoval Najvyšší súd Slovenskej republiky, už aj vo svojom uznesení zo dňa

3. mája 2011, sp. zn. 6 Tost 11/2011, ktorým prepustil T. B. z vydávacej väzby pri rozhodovaní o návrhu na vykonanie európskeho zatýkacieho rozkazu sa neposudzujú skutkové okolnosti trestného činu pre ktorý je vyžiadaná osoba trestne stíhaná v inom štáte. Sťažnostné námietky sťažovateľa podstatou ktorých je tvrdenie, že nebolo preukázané, resp. pravdepodobné, že by naplnil skutkovú podstatu extradičného trestného činu, sú z tohto hľadiska irelevantné.

Krajský súd v Trnave v odôvodnení svojho uznesenia správne poukázal na skutočnosť, že skúmanie obojstrannej trestnosti nie je v danom prípade potrebné a to so zreteľom na ustanovenie § 4 ods. 3 zák. č. 153/2010.

Najvyšší súd zhodne konštatuje, že v posudzovanom prípade neexistuje žiadny z dôvodov odmietnutia vykonania európskeho zatýkacieho rozkazu podľa § 23 ods. 1, ods. 2 zák. č. 154/2010.

Vzhľadom na vyššie uvedené okolnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky nepovažoval sťažnosť T. B. za dôvodnú, a preto ju podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietol.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 29. júna 2011

JUDr. Pavol T o m a n , v. r
predseda senátu

Vypracoval: JUDr. Pavol Farkaš

Za správnosť vyhotovenia: Katarína Císarová

